

ת"פ 51813/12/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד מחאג'נה

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 51813-12-15 מדינת ישראל נ' מחאג'נה

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

נגד
מוחמד מחאג'נה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"); נהיגה פוחדת ברכב, לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין; ונהיגה ברכב תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - "תקנות התעבורה"). יצוין כי בתחילה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, אך בפתח פרשת ההוכחות הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה בכתב אישום מתוקן. ההסכמה לא כללה הסכמה עונשית.

2. מכתב האישום עולה התמונה הבאה: ביום 16.5.14 בסמוך לשעה 03:42 בצעו שוטרים ביקורת רכב שגריתית בכביש 4 במהלכה סמנו לנאשם לעצור בצד הדרך. בתגובה פתח הנאשם בנסיעה מהירה ומשהגיע לדרך ללא מוצא, בצע פניית פרסה חדה ונסע במהירות לכיוונו של שוטר שסימן לו בפנס לעצור. משהבחין השוטר כי הנאשם מאיץ לכיוונו, נאלץ לקפוץ לצדי הדרך על מנת שלא להיפגע. הנאשם המשיך לנהוג במהירות תוך שהוא מאלץ רכב חולף לבלום בפתאומיות כדי שלא יתנגש בו. לאחר כל זאת, הנאשם עקף ניידת משטרה והמשיך להימלט בנסיעה פרועה כאשר הניידת דולקת אחריה. במהלך המרדף עקף הנאשם רכב נוסף שנאלץ לסטות בשל כך לשולי הכביש וחצה צומת באור אדום. האירוע הסתיים רק לאחר שניידת נוספת הצטרפה ועלה בידה לעקוף את הנאשם ולחסום את דרכו.

הנאשם נהג, באופן שתואר לעיל, לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים והיה תחת השפעת אלכוהול. במעמד זה נדף ממנו ריח של אלכוהול ועיניו היו אדומות.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען כי מעשיו של הנאשם יצרו סיכון מוחשי למשתמשי הדרך שעה שנהג באופן פרוע כשהוא תחת השפעת אלכוהול וכי רק בנס נמנע אסון בגוף. ביחס למתחם העונש ההולם, ציינה המאשימה שני מתחמים שונים (תוך הפרדה בין העבירות הקשורות באופן הנהיגה לבין הנהיגה תחת השפעת אלכוהול) וטענה כי יש להעמיד את מתחם העונש בעבירה של נהיגה פוחזת, בין 6 חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר בפועל לצד קנס כבד ומאסרים מותנים, ואילו ביחס לעבירת נהיגה תחת השפעת אלכוהול הוצע מתחם שלא יפחת ממאסר של 6 חודשים בפועל. אציין כי נדמה שנפלה שגגה מסוימת בטיעון זה שכן ב"כ המאשימה הזכיר "עבירות תעבורה" בצד העבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, אך הנאשם לא הורשע בעבירות תעבורה אחרות. בנוסף, לא הוזכרה העבירה של הפרעה לשוטר, בה הורשע הנאשם. נדמה אפוא שהכוונה הייתה להפריד בין עבירות הנהיגה וההתנהגות לבין העובדה שהנאשם היה אותה עת גם תחת השפעת אלכוהול. לנושא זה אתייחס בהמשך. ביחס לעונש ההולם את המעשים, צוין כי לנאשם עבר פלילי ותעבורתי ממשי ולכן התבקש עונש מאסר בפועל ברף העליון של המתחם לצד מאסר על תנאי קנס ופסילה.

4. ב"כ הנאשם הדגיש שכתב האישום תוקן מעבירה של סירוב להיבדק לפי סעיף 64ד לפקודת התעבורה, לעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, לפי תקנות התעבורה. לאור כך טען, שמתחם העונש וכן הענישה בפועל, אמורים להיות בהתאם. כן ציין הסנגור שחלפו מאז ביצוע העבירה כשלוש שנים, במהלכם הנאשם "על דרך המלך". כן צוין שמדובר באדם נשוי ואב לארבעה ילדים. ביחס לעברו הפלילי צוין כי מדובר בהרשעה אחת משנת 2008 ומאז כאמור, לא נרשמו לחובתו עבירות נוספות. ביחס לעבר התעבורתי, נטען כי הוא כולל עבירות טכניות ולא עבירות הקשורות בתאונות דרכים או בסיכון חיי אדם.

5. הנאשם בדברו האחרון הסביר את מעשיו בכך שפחד מגורמים עוינים שביקשו להרע לו אותה עת וכי לא ידע שמדובר אכן במשטרה (כלומר שטעה בעובדה). הערתי לסנגור שמדובר למעשה בכפירה, ובתשובה הצהיר הסנגור כי אינו טוען להגנה כלשהי וממילא שהנאשם אינו חוזר בו מהודאתו. ברי אפוא כי לא אביא נתון זה בחשבון במסגרת גזר הדין ולו כנסיבה מקלה, שכן היא לא הוכחה אלא נותרה ברמה של טענה בלבד (ע"פ 7349/14 **מדינת ישראל נ' פלונית** (14.5.15); ע"פ 4289/14 **אורן חנוכה ושושן ברבי נ' מדינת ישראל** (21.1.15)).

דין והכרעה

6. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין גזר הדין ניתן במסגרת הליך תלת שלבי. בשלב הראשון יש לקבוע אם כתב האישום מתאר אירוע אחד או מספר אירועים. לאחר מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. כפי שצוין לעיל, דומה שהמאשימה ביקשה לקבוע שני מתחמים ואילו הסנגור לא התייחס לסוגיה. דעתי היא שיש לקבוע מתחם אחד, שכן בחינת ענייננו על-פי מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ'**

מדינת ישראל (29.10.14) מעלה כי מעשיו של הנאשם הם בגדר אירוע אחד הכולל מספר מעשים עד כי פיצולם גורע מאופיים הייחודי כמכלול. יפים בעניין זה הדברים שנקבעו בפס"ד ג'אבר הנ"ל: "מקרה שבו אדם פורץ לבית, גונב ממנו פריטים שונים ונמלט מן המקום כשהוא נוסע באופנוע במהירות מופרזת. המשטרה דולקת בעקבותיו, ומתנהל מרדף שבסופו הוא נתפס לאחר שגם ניסה לתקוף שוטר. ברי כי בדוגמה זו עבר המבצע עבירות רבות ושונות, וכי אף ניתן לפצלן למספר "מעשים". עם זאת, כולן בוצעו בסמיכות זמנים רבה ויש ביניהן קשר הדוק, כך שיש לראות בהן חלק מ"אירוע" אחד".

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ברורים. נהיגה פרועה בכביש היא רעה חולה המעמידה את משתמשי הדרך בסכנה ממשית לפגיעה בגופם ואף בחייהם. לכך יש להוסיף כי הנאשם נהג כשהוא תחת השפעת אלכוהול, עובדה שהוסיפה חומרה וסיכון של ממש למעשים החמורים גם כך. כן יש להוסיף ולציין את הפגיעה בעקרון שלטון החוק, בכך שהנאשם לא ציית להוראות השוטרים ונמלט מהם.

8. **נסיבות ביצוע העבירה:** אף אם אין מדובר בעבירות מתוכננות מראש, הרי שמדובר בעבירות שנמשכו על פני דקות ארוכות בהם היה יכול הנאשם להתעשת ולחדול ממעשיו. כפי שצוין לעיל, מדובר בהתנהגות היוצרת סיכון ממשי למשתמשי הדרך ומכאן החומרה. אכן, בנס לא נגרם נזק לאיש ואולם, כאמור, חומרת המעשה מתבטאת בענייננו בפוטנציאל הנזק שיצר הנאשם.

9. **מדיניות הענישה:** נגע תאונות הדרכים מכה בתושבי המדינה מידי יום, ומספר ההרוגים בתאונות דרכים הוא גבוה ביותר. לאור כך, נוהגת מדיניות ענישה מחמירה בעבירות שמהותן נהיגה פזיזה בכביש ונהיגה תחת השפעת אלכוהול המסכנות את שלום הציבור. ראו:

"הבענו לא פעם את עמדתנו כי יש להחמיר בעונשם של מי שמסכנים את שלום הציבור בנהיגה פרועה ותוך לקיחת החוק לידיים ... יש ליתן את המשקל המתאים לערך של חיי אדם ... בית המשפט מצווה להעביר את המסר החשוב כי חיי אדם אינם הפקר וכי נהגים מוכרחים ליטול אחריות על מעשיהם שעה שהם יושבים מאחורי הגה המכונית, שהיא ככלי נשק" (ע"פ 6833/06 סאמר אבו עמאש נ' מדינת ישראל (11.1.10)).

במקרה זה מדובר היה בעבירות חמורות מאלו המיוחסות לנאשם שבפני, אך האמירה העקרונית יפה גם לענייננו.

10. בית המשפט העליון ציין לא אחת את חובתו של בית המשפט לתרום את תרומתו בביעור תופעת הנהיגה הפרועה, על דרך של החמרת הענישה. יפים לעניין הדברים שצוינו ברע"פ 10898/03 **מרדכי סולימאני ואח' נ' מדינת ישראל (25.3.04)**:

"במעשי המבקשים חברו יסודות של בריונות פרועה וחסרת מעצורים בד בבד עם יצירת סיכונים חמורים לבטחון חיי אדם ורכוש בהיקף שקשה להפריז בחומרתו. לאורך דהרתם הפראית ברחובות טבריה ומחוצה לה, סיכנו המבקשים את חיי השוטרים וחייהם של הנוסעים בכביש, ואפשר אף הולכי רגל, ובפועל אף הביאו לפגיעות גוף ופגעו ברכוש וגרמו לנזקים. התנהגות חסרת מעצורים זו הופסקה שלא מרצונם עקב ארוע שלא היתה להם שליטה עליו, ורק אז עלה בידי השוטרים לעוצרם. התנהגותם משקפת חוסר מורא מן החוק ועמו הפרה עמוקה של חובת הציות לחוק ולאנשי אכיפת החוק. הדברים אינם יכולים להיות מוסברים על רקע קלות דעת או אובדן עשתונות ושליטה עצמית מקרי. הם מחייבים העברת מסר עונשי ברור ונוקב אשר ישמש אזהרה והרתעה למבקשים עצמם ולעבריינים פוטנציאליים מסוגם."

11. במקרים בהם מדובר בעבירות של נהיגה בשכרות אגב בריחה מסוכנת משוטרים, צוין כי:

"נהיגה בשכרות הינה אחד מן הגורמים המרכזיים לגרימתן של תאונות דרכים, אשר הפכו בשנים האחרונות ל"מכת מדינה", המסכנת את שלום הציבור ופוגעת בביטחון. לפיכך, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים ... דברים אלה מקבלים משנה תוקף, כאשר מחליט אותו נהג שיכור להימלט מהמשטרה בנהיגה פרועה, תוך סיכון חייהם של העוברים והשבים" (רע"פ 796/13 **רוישד נ' מדינת ישראל** (14.3.13); ההדגשה שלי - י.ט.).

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים מוטלים לרוב עונשי מאסר מאחורי סורג וברית. אפנה להלן למספר דוגמאות באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות:

רע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14), בו קבע בית המשפט העליון מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר, ביחס לנאשם אשר הורשע בנהיגה פזיזה, גניבת רכב והפרעה לשוט. במקרה זה גנב הנאשם רכב צבאי וכאשר דלקו אחריו ניידות משטרה, לא שעה לקריאות לעצור, הסיט את רכבו והתנגש בניידת, בהמשך שוב התנגש בניידת ולאחר מכן ברח רגלית. בעניינו, לא מדובר בגניבת רכב, אך יתר הנסיבות דומות ולכן ניתן להקיש ממקרה זה לעניינו, תוך עריכת שינויים כמתחייב.

רע"פ 796/13 **רוישד נ' מדינת ישראל** (14.3.13), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר נידון ל-15 חודשי מאסר בפועל בגין כך שנהג ברכב ללא רישיון נהיגה תקף וכשהוא שיכור. הנאשם ניסה להימלט משוטרים שהורו לו לעצור, תוך שהוא חוצה צומת מרומזר באור אדום. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד.

רע"פ 4182/13 **וויילקין נ' מדינת ישראל** (26.6.13), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר נידון לעונש מאסר בן 9 חודשים לאחר שנהג באופנוע בהיותו פסול, ומשהגיע למחסום משטרה עקף את המחסום, עמוד 4

לא נענה לקריאות השוטרים ונמלט בנסיעה מהירה תוך שהוא נוסע במהירות מופרזת ובניגוד לכיוון התנועה.

רע"פ 3575/17 **גיל סגל נ' מדינת ישראל** (3.5.17), בו נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם אשר נידון לעונש מאסר בן 9 חודשים בגין כך שהתעלם מהוראת שוטר לעצור והמשיך בנסיעה עד אשר נעצר במחסום. במקרה זה נהג הנאשם בפסילה ותחת השפעת משקאות משכרים.

ת"פ (מח' י-ם) 32337-01-14 **מדינת ישראל נ' אבו רמילה** (25.12.14), בו נידון נאשם לחמישה חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שנהג ברכב ללא רישיון, פרץ מחסום משטרה ונהג במהירות ובניגוד לכיוון התנועה. הנאשם היה צעיר וללא עבר פלילי. בית המשפט קבע מתחם שנה בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 19553-05-13 **בהא נ' מדינת ישראל** (30.6.13), בו נדחה ערעור נאשם על חומרת עונשו- 8 חודשי מאסר בגין הרשעתו בנהיגה פוחזת לאחר שנמלט משוטרים, לא עצר בתמרור עצור ועבר צומת באור אדום. בית המשפט השלום קבע כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לעונש מאסר בן 12 חודשים.

ת"פ (מח' י-ם) 56703-03-16 **מדינת ישראל נ' מחיסן** (29.6.16), בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר לאחר שניסה להימלט מפני שוטר שביקש ממנו לעצור.

עוד ראיתי להפנות לת"פ (מח' חי') 36272-01-13 **מדינת ישראל נ' חיג'אזי** (19.2.14), בו נידון נאשם בשל נהיגה פרועה וללא רישיון נהיגה. נסיבות האירוע היו חמורות מעניינו ואף העבירה שיוחסה לו הייתה סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 322 לחוק העונשין שעונשה 20 שנות מאסר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם עבירות אלו נע בין 6 חודשי מאסר (אשר במקרים נדירים ניתן יהיה לרצותם בעבודות שירות) ועד 4 שנות מאסר. במקרה זה הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בשל גילו הצעיר ועברו הנקי. קביעת מתחם הענישה בעניינו תביא בחשבון, בשינויים המתחייבים, קביעה זו.

13. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו (נהיגה פוחזת, נהיגה תחת השפעת אלכוהול והפרעה לשוטר), המהוות אירוע אחד, נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בהם בדרך של עבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

14. איש מהצדדים לא טען לחריגה ממתחם הענישה, לקולה או לחומרה ואכן, נסיבות המקרה אינן מצדיקות חריגה ממתחם הענישה. אציין כי הסנגור בחר שלא לבקש תסקיר מטעם שירות המבחן, כך שלא הובאו

בפני נסיבות מהן ניתן להסיק כי לנאשם סיכויי שיקום ממשיים, המצדיקים, גם אם לא חריגה ממתחם הענישה, אזי הקלה עונשית כלשהי בגין סיכויים אלו. כמו כן לא צוינו נסיבות אישיות מקלות, זולת שמדובר באדם נשוי ואב לילדים.

15. לנאשם שלפני עבר פלילי ממשי. אכן, מדובר בהרשעה אחת בלבד משנת 2008, כפי שציין הסנגור, אך לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בהרשעה בעבירות חמורות בנשק וסחיטה באיומים, בגין ריצה הנאשם מאסר בן 20 חודשים. כמו כן אין להתעלם מעברו התעבורתי של הנאשם הכולל 86 הרשעות שונות (!). אכן, רוב העבירות הן עבירות קנס, אך הנאשם הורשע גם פעמיים בנהיגה בזמן פסילה, בגרימת תאונת דרכים אגב נהיגה בקלות ראש, פעמיים בנהיגה ללא רישיון נהיגה וכן בעבירות של סטייה מנתיב, הפרעה לתנועה, נהיגה במהירות מופרזת, נהיגה ללא רישיון רכב תקף ועוד. ניתן לומר, אפוא, כי מדובר בעבריו תנועה רצידיביסט, הבז לחוקי התנועה ומהווה סכנה של ממש למשתמשי הדרך.

16. מנגד, לקולה הבאתי בחשבון את הודאת הנאשם שחסכה זמן שיפוטי יקר, הגם שבאה לא בהזדמנות הראשונה אלא בפתח ישיבת ההוכחות. הבאתי בחשבון עוד את התיקון לכתב האישום (והנושא הובא בחשבון גם בקביעת המתחם כמובן). בנוסף הבאתי בחשבון כי מאז האירוע חלפו מעל שלוש שנים. כתב האישום הוגש אף הוא בשיהוי מסוים (כשנה וחצי לאחר האירוע) ונושא זה יש להביא בחשבון לקולה. אדגיש כי חלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום, רובץ בעיקר לפתחו של הנאשם אשר ביקש לא אחת דחיות לצורך ניהול משא ומתן. עוד אביא בחשבון את גילו של הנאשם (כ-47) וכן את העובדה שהוא אב לילדים. עונש מוחשי יהיה בוודאי לא קל עבורם.

17. וכעת, לעונש שיש להטיל על הנאשם. כאמור, העונש הראוי מצוי בגדרי המתחם והוא מחייב עונש מאסר. התלבטתי היכן ראוי למקם את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם ולאחר שקילה באתי לכלל מסקנה כי מיקומו הראוי אינו בתחתית המתחם, אלא בשליש הראשון של המתחם, מעבר לעונש שניתן לשאת בו בעבודות שירות. אכן מתחם הענישה שקבעתי כולל מאסר שניתן לשאת בו בעבודות שירות ואולם עונש זה יש להטיל על מי שקיימים בעניינו סיכויי שיקום, או שעברו נקי וממילא לא מי שלא קיימים בעניינו סיכויי שיקום והוא בעל עבר פלילי כבענייננו. כאמור, מדובר בעבריו תנועה ממשי שנהיגתו היום יומית מסכנת את שלום הציבור. רצף העבירות בהן הורשע מלמד בבירור על זלזול בחוקי התנועה ועל מסוכנות. עברו הפלילי מלמד אף הוא על נטייה לעבריינות וכאמור לא התבקש תסקיר שיתכן שהיה בו להפיג במידה מסוימת חשש זה. במקרה זה נהג הנאשם תחת השפעת אלכוהול, באופן פרוע ומסוכן ונמלט משוטרים, אגב חציית צומת באור אדום וגרימת סיכון לנהגים אשר נאלצו למלט עצמם מפגיעתו. בנתונים אלו, ולאור נתוניו של הנאשם, סבור אני שיש להחמיר עמו, שכן על כגון דא נאמר כי "כל המרחם על אכזרים סופו שיתאכזר לרחמנים". דעתי היא כי הקלה עם הנאשם ושכמותו, עלולה לשדר מסר מטעה לפיו חוקי התנועה וביטחון הציבור הפקר הם, דבר העלול חיש מהר לתרגם עצמו לעבירות דומות ונוספות וסיכון ממשי לחיי אדם. בעניין זה ראוי להזכיר את השיקול שעניינו הרתעת היחיד והרבים. מדובר בעבירות נפוצות, שבבסיסן לרוב חשש מגילוי עבירה כלשהי, כגון נהיגה בזמן פסילה, בשכרות, או הימצאות של דבר מה אסור ברכב. במצב דברים זה מנסה העבריון למלט עצמו מהשוטרים, אגב נהיגה פרועה ומסוכנת (ראו בהשוואה בש"פ 45/10 **מסארווה נ' מדינת ישאל** (8.1.10) [...]) עלולה, בהאידנא, להפוך חיש מהר למרדף משטרתי על כל הסכנות

הכרוכות בכך"). מדובר בבחירה מחושבת, בבחינת "רווח והפסד", הגם שניתן לומר שעבירה זו מבוצעת "בלהט הרגע" וללא הליך מחשבתי סדור. עם זאת, נימוק זה נחלש ככל שמדובר במרדף ממושך יותר, במהלכו ניתנת לנאשם הזדמנות לחדול מיצירת סיכון ולעצור את רכבו. על העונש הראוי להתחשב בשיקולים אלו (בין היתר בהתאם לאורך המרדף, בין כפונקציה של גודל הסיכון ובין של היכולת לחדול) ולהביא למצב בו העבירה לא תהיה כדאית. ענישה מקלה תדרבן לדידי נהגים "לקחת סיכון" ולברוח משוטרים, אגב סיכון ממשי של הציבור ותוצאה זו מן הסתם ראוי למנוע (ראו בנושא ובהשוואה לענייננו: ע"פ 1656/16 **ישעיהו דוידוביץ ואח' נ' מדינת ישראל** (20.3.17)). במקרה זה מדובר היה במרדף שאינו קצר, במהלכו יכול היה הנאשם לא אחת לעצור, אך הוא המשיך וסיכן את הציבור, עד שנדרשה ניידת נוספת לבצע חסימה לצורך עצירת רכבו.

18. לא התעלמתי מכך שהפניתי את הנאשם לממונה על עבודות השירות ואף ביקשתי השלמה לחוות הדעת. עם זאת, אינני סבור שבשל כך (בלבד) ראוי הנאשם להקלה שאינה הולמת את נסיבות המקרה הכוללות. כידוע, שליחה לממונה אינה יוצרת ציפייה להקלה עונשית. יפים לענייננו דבריו של השופט דנציגר בע"פ 8704/08 **הייב נ' מדינת ישראל** (23.4.09):

"חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מתבקשת על ידי בית המשפט בדרך כלל בטרם נגזר דינו של נאשם שהורשע, וזאת על מנת שבפני בית המשפט יהיה כל המידע הצריך לעניין בבואו לגזור את דינו של נאשם ועל מנת שבשלב השתת העונש יוכל בית המשפט לשוות לנגד עיניו את כל החלופות העונשיות האפשריות ולבחור מביניהן את הראויה ביותר על בסיס האיזון ההולם בין האינטרסים המתנגשים. כבר נפסק על ידי בית משפט זה בעבר כי כאשר בית משפט מפנה את הנאשם לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודות שירות, ובמיוחד כאשר לפני ההפניה מציין הוא כי טרם גיבש את עמדתו לעניין העונש, הרי שההפניה, כשלעצמה, אינה מהווה עילה להיווצרותה של ציפייה סבירה או הסתמכות מצד נאשם"

19. בענייננו, ציינתי באופן מפורש כי הפניה לממונה נעשית רק על מנת שיהיו בפני כל אפשרויות הענישה וכי אל לו לנאשם להסיק מכך דבר בעניין העונש שיוטל בסופו של דבר. גם כאשר ביקש הסנגור חוות דעת משלימה, הוא ציין כי "קיבלתי את חוות הדעת הראשונית שהיתה במסגרת איסוף נתונים מבלי להביע שום עמדה לכאן או לכאן כפי שצוין בפרוטוקול" (ההדגשה שלי - י.ט.) ומכאן שכך גם הבין זאת הנאשם בפועל. בכל מקרה, אדגיש כי בשלב בו הפניתי את הנאשם לממונה (לראשונה), לא היו בפני נתונים על אודות עברו הפלילי והתעבורתי.

20. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר למשך 5 חודשים ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר אחת או יותר מהעבירות הבאות: עבירה לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה תחת השפעת אלכוהול; נהיגה בשכרות;

נהיגה בזמן פסילה.

ג. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. על הנאשם להפקיד רישיונו לצורך תחילת מניין הפסילה.

ד. קנס בסך 5000 ש"ח או 20 ימי מאסר. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.8.17 ובכל 1 לחודש לאחריו. אי תשלום אחד התשלומים במועדו יעמיד את מלוא הסכום לפירעון מיד.

קיימת זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשע"ז, 19 יוני 2017, בהעדר הצדדים.